

ikke paa Forhaand kan ventes, at 4 Aars Ophold paa Seminarium virkelig vil betyde 4 Aars Arbejde med lige usvækket Energi og Friskhed, eller at det skulde være givet, at Eleverne under en saadan Ordning med 4 Aars Ophold ville faa en Uddannelse, der staar i Forhold til den, de nu modtage, som 4 til 3.

Det anføres af Sagens Fortalere og ligeledes i Lærerforeningens Resolution, at det, man særlig vilde opnaa ved de 4 Aars Seminarieophold, skulde være mere praktisk Færdighed, mere Undervisningsmetode. Men er det mere Metode, hvorom det her skulde gælde, er Vejen hertil neppe det forøgede Seminarieophold, men Vejen var den at skaffe Lærere, som sidde inde med den Metodik, som paakræves, og sidde inde med Evnen til at instruere deri. Thi det maa her erindres, at ved de fleste Seminarier, langt de fleste, er Øvelsskolen den tilfældige Kommuneskole, hvis Lærer er ansat ad den sædvanlige Vej, efter Indstilling af Sogneraadet og Kaldelse af Skoledirektionen, og uden Krav om, at han skulde sidde inde med en Metode og Evne til at opdrage Seminarister i at anvende denne Metode. Naar Seminarieelever derfor have gaaet et Aar paa en saadan Skole og derved faaet omtrent 200 Øvelstimer, maa man regne med, at der neppe kan klemmes mere Saft ud af den Citron. Mange af disse Øvelsskoler ville ogsaa vise sig alt for smaa til i 1 Klasse at kunne modtage 2 Seminarieklasser, baade II og III. I Ranum, Nissum og Gedved ere Øvelsskolerne absolut saa smaa, at det vil være ganske hensigtsløst dér yderligere at stoppe en Seminarieklasse ind. Paa Jonstrup kan der ikke en Gang skaffes tilstrækkeligt Materiale, om jeg saa maa sige, et tilstrækkeligt Antal Børn til at skaffe et Øvelsapparat til Stede. At forlænge Seminarietiden med et 4de Aar vilde derfor ikke være Vejen til virkelig at skaffe mere Metode og Undervisningsfærdighed, og et meget stort Spørgsmaal er det ogsaa, om en mere indekserceret Metode virkelig skulde være et Gode for Skolen, og om det virkelig er Mangel paa Indeksercering i en saadan „Metode“, som de unge Lærere savne, naar de begynde deres Virksomhed, eller om de ældre Lærere i deres Virksomhed senere have Grund til at beklage sig over, at de ikke have faaet i tilstrækkelig Grad Eksercits i Metodik i deres unge Dage.

Ogsaa Kravet om mere Kundskabs-erhvervelse kan stilles for højt. Man kan for meget stille Krav om Omordning i

Seminarieundervisningen under det Synspunkt, at de unge Lærere skulde have flere Kundskaber, og at Kundskabstilegnelsen paa Seminarieret derfor skal forøges efter Forholdet 4 til 3. En almindelig jævn Betragtning vil ikke kunne indse, at vore Lærere ikke skulde have Kundskaber nok til at kunne undervise i Folkeskolen, til der at udføre et frugtbringende Arbejde. Det er dog saaledes, at det gode Resultat for den enkelte Skole beror først og fremmest paa Lærerens Personlighed, paa hans Evner og Kræfter og hans Flid og Paapasselighed, og først i anden Klasse — om man endda kan sætte det saa højt — beror Resultatet paa den Kundskabsmængde, han for kortere eller længere Tid siden har erhvervet paa Seminarieret. Vore Lærere kunne faa positive Kundskaber nok og intellektuel Dygtighed nok, naar den Ramme, der angives ved det 3 Aars Seminarieophold, bliver fuldt udnyttet, og der vil ogsaa, naar Fordringerne til Optagelsesprøven skærpes, og disse Fordringer blive overholdte, kunne blive Tid nok paa Seminarieret til et fremmed Sprog. Her er jeg enig med det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds, idet jeg tror, at Lærerne under Seminarieopholdet ville gøre bedst i at holde sig til 1 fremmed Sprog fremfor til 2.

Det maa imidlertid indrømmes, at der er visse Skoler, hvor Seminarister ikke i alle Fag ville kunne gøre Fyldest med de Kundskaber, de have faaet paa Seminarieret. Det er i de videregaaende Købstadskoler, hvor Mellemskolen faktisk er bleven indrettet med Faglærere som Forudsætning, og til hvilke der derfor skal skaffes Lærere, der ere delvis Specialister i deres Fag. Det, der altsaa bliver paatrængende for at faa de Krav opfyldte, der fra disse Skolers Side stilles, er at skaffe dygtige Seminarister en saadan videre Uddannelse, der gør dem til Faglærere i et Par Fag. Men dette ligger udenfor, hvad man i øvrigt bestemmer om Læreruddannelsen. Thi det er klart, at selv om man lagde 1 Aar til Seminaristernes Ophold og fordelte dette Aar over Skolelærereksamens 16 Fag, fik man ikke uddannet Faglærere i hvert af disse Fag.

Jeg har set det Argument fremkomme, at Udstrækningen af Seminarieundervisningen over 4 Aar skulde højne Lærerstandens sociale Anseelse. Enkelte af de ærede Talere her have berørt dette og udtalt det samme, som jeg mener derom. Navnlig ved Skolemødet i Fjor kom det frem fra adskillige Talere, ja, en af dem